

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر محدودیت غذایی در سنین اولیه و رشد جبرانی متعاقب آن بر عملکرد جوجه های گوشتی

محل انتشار:

چهارمین همایش بین المللی افق های نوین در علوم کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

هاشم فعله یاورکندی - مدیر تولید گروه تولیدی اروم چکاوک

آیدین اسدی - کارشناس ارشد گروه تولیدی اروم چکاوک

سرایین رزاق زاده - عضو هیئت علمی بازنشسته مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجانغربی

خلاصه مقاله:

به منظور مقایسه تاثیر دو روش متفاوت محرومیت غذایی در سنین اولیه و رشد جبرانی متعاقب آن بر روی میانگین افزایش وزن روزانه و ضریب تبدیل غذایی جوجه های گوشتی، آزمایشی با 066 قطعه جوجه یک روزه آبرورآکرز در قالب 3 تیمار با 4 تکرار و 06 جوجه در هرتکرار به انجام رسید. تیمارهای آزمایشی شامل محرومیت یک روز در میان از سن 8 تا 18 روزگی، محرومیت غذایی 06 درصدی از سن 00 تا 30 روزگی بود که با یک گروه شاهد بدون محرومیت مقایسه شد. تا سن 40 روزگی هر هفته وزن تمام جوجه ها، میزان دان مصرفی، تعداد، سن و وزن تلفات ثبت گردید. میزان افزایش وزن روزانه برای هر قطعه و ضریب تبدیل غذایی برحسب روز مرغ محاسبه گردید. براساس نتایج بدست آمده در ارتباط با میانگین وزن افزوده و میانگین افزایش وزن روزانه می توان چنین استنباط کرد که بهترین سن ار سال جوجه ها به کشتارگاه در صورتی که محدودیت غذایی اعمال نشود، سن 30 روزگی بوده و در صورت اجرای برنامه یک روز در میان، 40 روزگی می باشد. چنانچه پیش بینی می کنیم وضعیت بازار ما را مجبور خواهد کرد مدت طولانی تری جوجه ها را در سالن نگهداری کنیم، بهتر است برنامه 06 محدودیت را اجرا کنیم. به طور کلی نتایج این پژوهش نشان می دهد که محدودیت غذایی می تواند عمل کرد رشد جوجه های گوشتی را تحت تاثیر قرار دهد ولی براساس استراتژی مدیریتی می توان روشهای متفاوت محدودیت غذایی را بکار بست. در صورتی که هدف کاهش ضریب تبدیل غذایی باشد استفاده از محدودیت یک روز در میان توصیه می گردد.

کلمات کلیدی:

محدودیت غذایی، رشد جبرانی، جوجه های گوشتی، میانگین افزایش وزن روزانه، ضریب تبدیل غذایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/908084>

